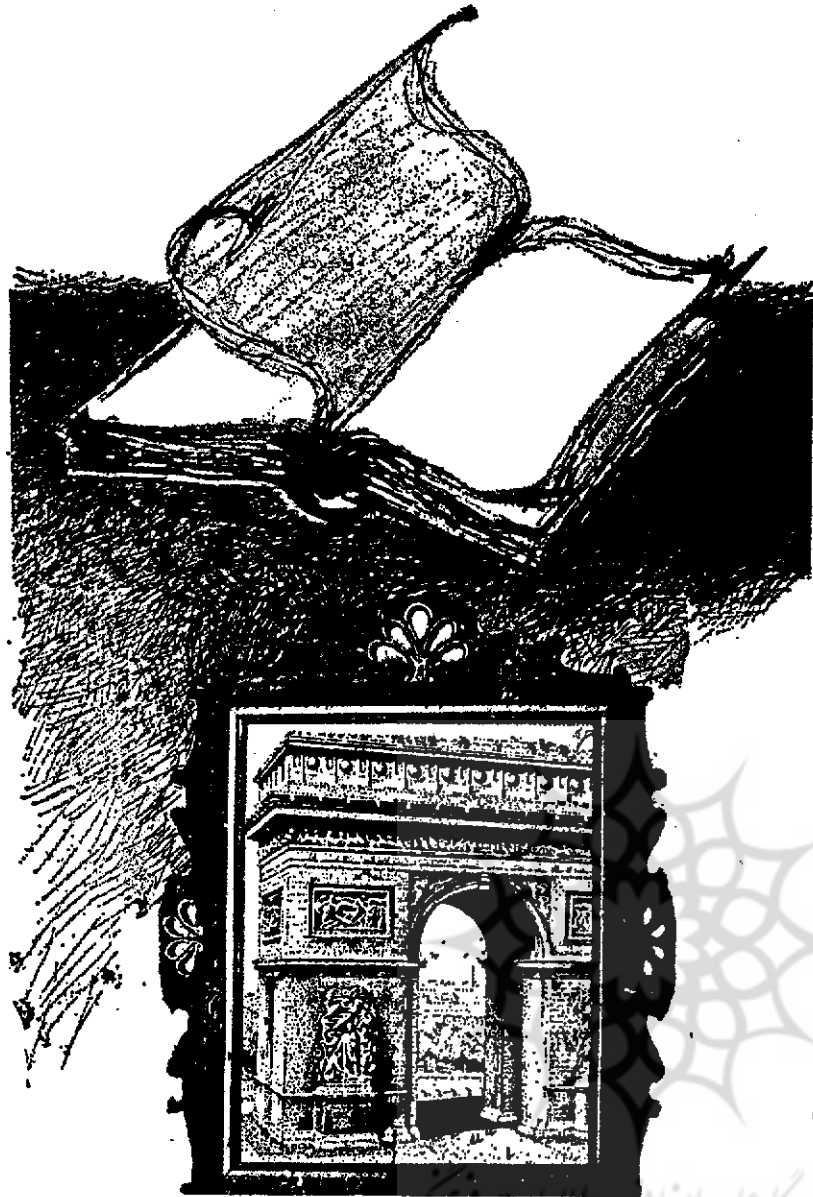

قانون جزایی فرانسه

ترجمه: دکتر سید محمد حسینی

(عضویت علمی دانشکده حقوق دانشگاه تهران)

(قسمت پنجم)

زیر بخش دوم:

مجازاتهای قابل اعمال در موارد تکرار

جرم

پاراگراف اول:

اشخاص حقیقی

ماده یکصد و سی و دو - هشتم:

هنگامی که شخصی حقیقی، که قبلاً

به علت ارتکاب جرم یا جنحه‌ای که

مجازات قانونی آن ده سال زندان است به

طور قطعی محکوم شده، جنایتی مرتکب

شود، در صورتی که حداکثر مجازات

قانونی جنایت مرتکبه بیست یا سی سال

زندان است، این حداکثر حبس جنایی

عمومی یا سیاسی حبس ابد می‌باشد.

چنانکه مجازات قانونی جنایت ارتکاب

شده پانزده سال زندان باشد، حداکثر آن

مجازات به سی سال حبس جنایی عمومی

یا سیاسی افزایش می‌یابد.

ماده یکصد و سی و دو - نهم:

موقعی که شخصی حقیقی، که سابقاً

به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که کیفر

قانونی آن ده سال زندان می‌باشد به طور

قطعی محکوم شده، در مدت ده سال از

زمان انقضای مدت محکومیت یا از زمان

مشمول مرور زمان شدن آن، مرتکب

جنحه‌ای شود که مجازات آن همانند

مجازات قبلی است، حداکثر مجازات

زندان و جزای نقدی مربوط به جرم لاحق

دوبرابر می‌شود.

هنگامی که شخصی حقیقی، که سابقاً

به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که

مجازات قانونی آن ده سال زندان است

به طور قطعی محکوم شده، در مدت پنج

سال از زمان انقضای محکومیت یا از زمان شمول مرور زمان، مرتکب جنحه‌ای شود که کیفر آن بیشتر از یک سال و کمتر از ده سال زندان است، حداکثر مجازات زندان و جزای نقدی دوبرابر می‌شود.

ماده یکصد و سی و دو - دهم:

وقتی که شخصی حقیقی، که پیشتر به علت ارتکاب جنحه‌ای به صورت قطعی محکوم شده، در مدت پنج سال از زمان انقضای مدت محکومیت یا از زمان شمول مرور زمان، همان جنحه یا جنحه دیگری را که از نظر مقررات مربوط به تکرار جرم همانند جنحه ارتکاب شده قبلی است مرتکب شود، حداکثر مجازات زندان و جزای نقدی دوبرابر می‌شود.

ماده یکصد و سی و دو - یازدهم:

در مواردی که آیین‌نامه پیش بینی می‌کند، هنگامی که شخصی قیقی، که سابقاً به علت ارتکاب جرمی خلافی از جرایم خلافی دسته پنجم به طور قطعی محکوم شده است، در مدت یک سال از زمان انقضای مدت کیفر یا از زمان شمول مرور زمان، همان جرم خلافی را مرتکب شود، حداکثر مجازات نقدی قابل اعمال به بیست هزار فرانک بالغ می‌شود.

پاراگراف دوم:

اشخاص حقوقی

ماده یکصد و سی و دو - دوازدهم:

هنگامی که شخصی حقوقی، که سابقاً به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که مجازات قانونی آن در صورت ارتکاب توسط شخصی حقیقی هفتصد هزار فرانک جزای نقدی است به طور قطعی محکوم شده، به علت ارتکاب جنایتی مسؤول شناخته شود، حداکثر میزان جزای

نقدی قابل اعمال ده برابر حداکثر پیش بینی شده در قانون می‌باشد. در این مورد، شخص حقوقی، علاوه بر مجازات یاد شده، مسجراتهای مذکور در ماده یکصد و سی و یک - سی و نهم را نیز، با مراعات بند آخر این ماده - تحمل می‌کند.

ماده یکصد و سی و دو - سیزدهم:

در صورتی که شخصی حقوقی، که قبلاً به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که مجازات قانونی آن برای شخص حقیقی هفتصد هزار فرانک جزای نقدی است به طور قطعی محکوم شده، به علت ارتکاب جنحه‌ای دارای مجازات مشابه جرم ارتکابی قبلی، در مدت ده سال از زمان انقضای مجازات سابق یا از زمانی که مجازات سابق شمول مرور زمان شده است، مسؤول شناخته شود، حداکثر جزای نقدی قابل اعمال ده برابر حداکثر پیش بینی شده در قانون می‌باشد.

هنگامی که شخصی حقوقی، که قبلاً به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که مجازات قانونی آن در صورت ارتکاب توسط شخص حقیقی هفتصد هزار فرانک جزای نقدی است به طور قطعی محکوم شده، به علت ارتکاب جنحه‌ای (در مدت پنج سال از زمان انقضای مجازات سابق یا از زمان شمول مرور زمان) که مجازات قانونی آن برای اشخاص حقیقی بیش از یکصد هزار فرانک جزای نقدی است مسؤول شناخته شود، حداکثر میزان جزای نقدی قابل اعمال ده برابر حداکثر پیش بینی شده در قانون مربوط به جرم لاحق می‌باشد.

ماده یکصد و سی و دو - چهاردهم:

زمانی که شخصی حقوقی، که سابقاً

به علت ارتکاب جنحه‌ای به طور قطعی محکوم شده، در مدت پنج سال از زمان انقضای مجازات قبلی یا از زمان شمول مرور زمان شدن آن، به علت ارتکاب همان جنحه یا جنحه دیگری که از نقطه نظر مقررات مربوط به تکرار جرم مشابه جنحه قبلی است مسؤول شناخته شود، حداکثر میزان جزای نقدی قابل اعمال ده برابر حداکثر پیش بینی شده در قانونی که مجازات جنحه ارتکابی را، در صورت ارتکاب توسط اشخاص حقیقی پیش بینی کرده، می‌باشد.

ماده یکصد و سی و دو - پانزدهم:

در موارد پیش بینی شده در آیین‌نامه، هنگامی که شخصی حقوقی که پیشتر به علت ارتکاب جرمی خلافی از دسته پنجم محکومیت قطعی یافته، در مدت یک سال از زمان انقضای زمان اجرای مجازات یا از زمان مرور زمان بر آن، به علت ارتکاب همان خلاف مسؤول شناخته شود، حداکثر میزان جزای نقدی قابل اعمال ده برابر حداکثر پیش بینی شده در آیین‌نامه‌ای که مجازات ارتکاب آن خلاف را برای اشخاص حقیقی مشخص کرده است می‌باشد.

پاراگراف سوم:

مقررات عمومی

ماده یکصد و سی و دو - شانزدهم:

از نقطه نظر تکرار جرم، سرقت، تحصیل مال با زور و تهدید، اخذی با تهدید به افشای سز، کلاهبرداری و خیانت در امانت جرم واحد تلقی می‌شوند.

ماده یکصد و سی و دو - شانزدهم - یکم:

جنحه‌های تجاوز جنسی توأم با خشونت یا بدون آن از جهت قواعد مربوط

به تکرار جرم، یک جرم شمرده می‌شوند.

زیربخش سوم:

حکم به مجازات

ماده یکصد و سی و دو - هفدهم:

هیچ مجازاتی بدون آنکه صریحاً توسط مرجع قضائی مورد حکم قرار گیرد

قابل اعمال نمی‌باشد.

مرجع

قضائی

می‌تواند فقط

به یکی از

مجازاتهای

قابل اعمال

برای ارتکاب

جرم مورد

رسیدگی حکم

کند.

ماده یکصد

و سی و دو -

هیجدهم:

هنگامی که

جرمی با

مجازات حبس

جنایی ابد

عمومی یا

سیاسی کیفر

می‌شود، دادگاه

مجازات زندان، که کمتر از یک سال نباید

باشد، حکم کند.

ماده یکصد و سی و دو - نوزدهم:

موقعی که مجازات جرمی زندان است،

دادگاه می‌تواند به آن مجازات برای مدتی

کمتر از مدت مقرر در قانون حکم دهد.

مبلغی کمتر از میزان مقرر در قانون را مورد

حکم قرار دهد.

ماده یکصد و سی و دو - بیست و یکم:

علی‌رغم همه مقررات مخالف،

محکومیت کیفری لزوماً ممنوعیت یا

محرومیت کلی یا جزئی از حقوق

اجتماعی، مدنی و

خانواده را در پی

ندارد.

هرکس که، در

اجرای قوانین خاص،

در نتیجه و به تبع

محکومیت کیفری،

در معرض

محرومیت از حق

[سلب حق] یا

ممنوعیت از حق

[سلب اهلیت و

صلاحیت] قرار دارد،

می‌تواند، در شرایط

مشخص شده در

قانون آیین دادرسی

کیفری، از سلب حق

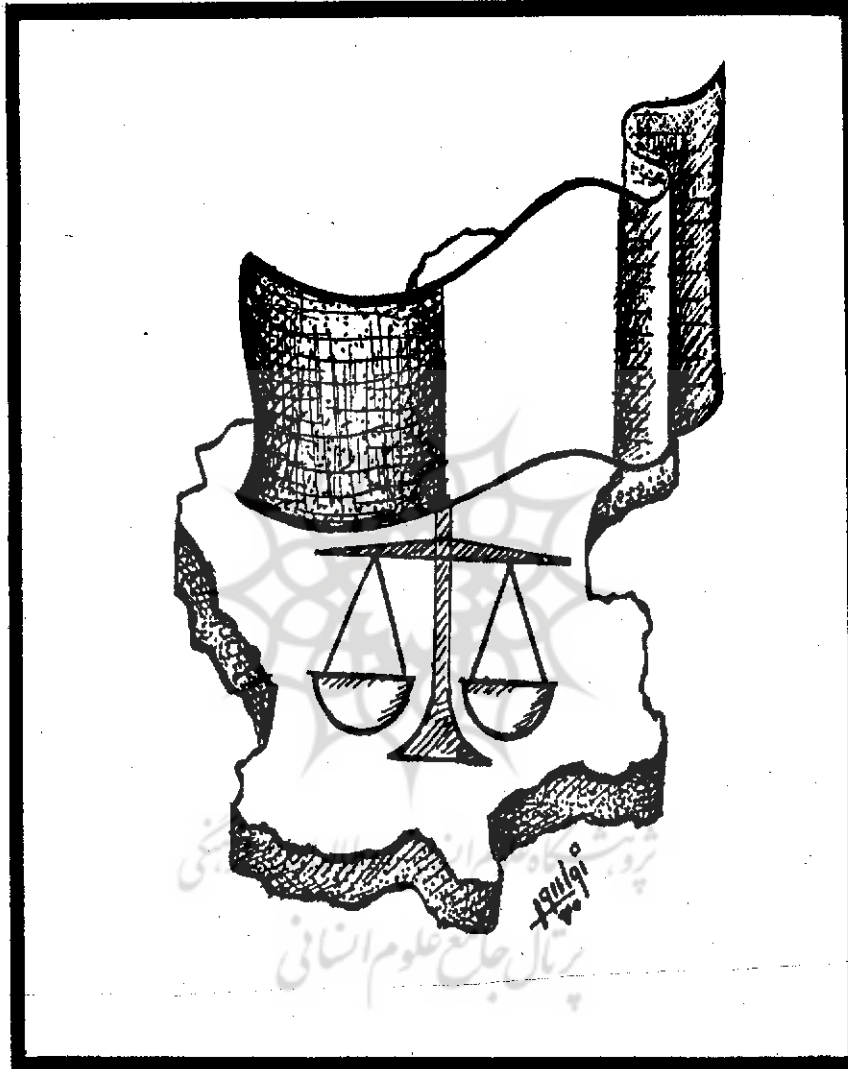
یا سلب صلاحیت

معاف شود. این

معافیت می‌تواند کلی

یا جزئی - از جمله

مربوط به مدت

می‌تواند به حبس جنایی عمومی یا سیاسی

زمان دار یا به مجازات زندان، که کمتر از دو

سال نمی‌تواند باشد، حکم نماید.

هنگامی که جرمی با کیفر حبس جنایی

عمومی یا سیاسی زمان دار مجازات

می‌شود، دادگاه می‌تواند به آن نوع حبس با

مدتی کمتر از میزان قابل اعمال یا به

در موارد مجازات تأدیبی، دادگاه فقط

در صورتی می‌تواند به مجازات زندان

بدون تعلیق حکم بدهد که به طور خاص

عدم تعلیق را توجیه و تعلیل نماید.

ماده یکصد و سی و دو - بیستم:

هنگامی که مجازات جرمی جزای

نقدی است، دادگاه می‌تواند جزای نقدی به

محرومیت و ممنوعیت باشد و می‌تواند در

حکم محکومیت کیفری یا در حکمی که

متعاقباً صادر می‌شود اعلام گردد.

ماده یکصد و سی و دو - بیست و دوم:

دادستان، قاضی تحقیق یا قاضی دادگاه

مرجع رسیدگی می‌توانند از اطراف دعوی،

از ادارات، از مؤسسات مالی یا از هر

شخصی که دارایی متهم را در اختیار دارد. اطلاعات مفید مالی یا مالیاتی بدست آورد. تعهد ادارات، مؤسسات یا اشخاص به حفظ اسرار نمی تواند مانع دادن اطلاعات به مراجع قضائی باشد.

زیربخش چهارم:

دوره قطعیت اجرای مجازات:

ماده یکصد و سی و دو- بیست و سوم:
در مواردی که، به علت ارتکاب جرایم منصوص در قانون، مجرم به مجازات سالب آزادی بدون تعلیق به مدت ده سال به بالا محکوم می شود، او نمی تواند در دوره قطعیت اجرا از مقررات مربوط به تعلیق یا تجزیه مجازات، نگهداری خارج از زندان، مرخصی، نیمه آزادی و آزادی مشروط بهره مند شود.

مدت دوره قطعیت اجرا نصف مدت مجازات و در موارد محکومیت به حبس ابد جنایی عمومی هجده سال می باشد. مع الوصف دیوان جنایی یا دادگاه می تواند، با اتخاذ تصمیمی خاص، این مدتها را تا دوسوم مدت مجازات یا، در مورد محکومیت به حبس ابد جنایی عمومی، تا بیست و دو سال افزایش دهد؛ یا اینکه تصمیم به کاهش این مدتها بگیرد.

در موارد دیگر، هنگامی که به مجازات غیر قابل تعلیق سالب آزادی به مدت بیش از پنج سال حکم داده می شود، دادگاه می تواند دوره قطعیت اجرایی تعیین کند که در آن دوره محکوم نتواند از هیچ یک از روشهای اجرای مجازات مذکور در فراز نخست این ماده استفاده کند. این دوره نباید از دوسوم مدت مجازات محکوم بها یا، در مورد محکومیت به حبس ابد جنایی عمومی، از بیست و دو سال تجاوز کند.

چنانکه در دوره قطعیت اجرای مجازات، مجازات تقلیل یابد، این کاهش در مورد مدت زائد بر دوره قطعیت اجرا اعمال می گردد.

بخش دوم:

روشهای فردی کردن مجازاتها:

ماده یکصد و سی و دو- بیست و

چهارم:

در مهلت مشخص شده در قانون، دادگاه با لحاظ کردن اوضاع و احوال ارتکاب جرم و با توجه به شخصیت مرتکب، حکم به مجازات می دهد و نحوه اجرای آن را مشخص می کند. موقعی که دادگاه به جزای نقدی حکم می دهد، میزان آن را با ملحوظ قرار دادن منابع مالی و نیز مخارج و هزینه های مرتکب جرم تعیین می نماید.

زیربخش اول:

نیمه آزادی

ماده یکصد و سی و دو- بیست و پنجم:

هنگامی که دادگاه صادرکننده حکم به مجازات یک سال یا کمتر حکم می دهد، در خصوص محکومی که وضعیت او ایجاب می کند، به منظور بازپذیری اجتماعی او، می تواند مقرر کند که محکوم به فعالیت شغلی خاصی بپردازد، یا در یک دوره آموزشی یا کلاس فنی - حرفه ای، یا در یک دوره کارآموزی حضور یابد، یا به یک شغل موقت مشغول شود؛ یا اینکه مقرر نماید که محکوم در زندگی خانوادگی شرکت اساسی داشته باشد، یا یک نوع درمان پزشکی را تحمل کند. در این موارد تصمیم دادگاه عبارتست از اجرای مجازات زندان به روش نیمه آزادی.

ماده یکصد و سی و دو- بیست و هشتم:
محکومی که با بهره مندی او از نیمه آزادی موافقت می شود، مکلف است آن گونه که قاضی اجرای احکام - با در نظر گرفتن زمان لازم برای انجام دادن کار، آموزش، فراگیری حرفه، طی دوره کارآموزی، شرکت در زندگی خانوادگی یا گذراندن درمان پزشکی، که به منظور انجام آنها با بهره مندی او از نیمه آزادی موافقت شده - مشخص می کند به محل حبس خود بازگردد. محکوم ملزم است در ایامی که، به هر دلیلی، تکالیف بیرون از زندان او قطع می شود در زندان بماند.

زیربخش دوم:

تجزیه مجازات:

ماده یکصد و سی و دو- بیست و نهم:

در خصوص مجازات تأدیبی، قاضی می تواند، به دلایل مهم پزشکی، خانوادگی، شغلی یا اجتماعی، مقرر نماید که مجازات زندان حداکثر یک ساله در یک دوره حداکثر سه ساله به صورت منقطع اجرا شود. هر قسمت از مدت اجرای مجازات نباید کمتر از دو روز باشد.

ماده یکصد و سی و دو- بیست و

هشتم:

در خصوص مجازات تأدیبی یا خلافی، قاضی می تواند، به دلایل مهم پزشکی، خانوادگی، حرفه ای یا اجتماعی، مقرر نماید که مجازات جزای نقدی، در مدتی که از سه سال نباید تجاوز کند، در اقساط متعدد اجرا شود. این گونه تجزیه و تقطیع در اجرا در خصوص اشخاص حقیقی محکوم به جزای روزانه نقدی بدل از حبس یا محکوم به تعلیق اعتبار گواهینامه رانندگی هم قابل اعمال است.